

Krst Pána 2023 A

AI Keď som pôsobil v Česku, medzi kňazmi bola rozšírená takáto anekdota. Ešte za totality sa na fare spisovala žiadosť o cirkevný sobáš so snúbencami. Kňaz sa pýta snúbenice, kde bola pokrstená a ona po dlhšom zaváhaní odpovedala: "Nuž, kde, asi na národnom výbore!" Nejde o ojedinelý prípad krstného povedomia určitej generácie nielen v Česku. Krst je skutočne frekventované slovo; každú chvíľu sa dočítame, že bola pokrstená nová loď, že v zoologickej záhrade pokrstili malého slona, že slávny spevák pokrstil nové CD alebo DVD.

KE V dnešnom evanjeliu sa zdôrazňuje dôležitosť krstu. Ježiš odporuje Jánovi Krstiteľovi a hovorí mu: „Len to nechaj, lebo sa patrí, aby sme splnili všetko, čo je spravodlivé.“

DI Ján krstil v Jordáne krstom na odpustenie hriechov. Hrnuli sa k nemu zástupy. Ľudia vyznávali svoje viny a potom ich Ján ponáral do vody. Vychádzali z nej očistení. Nebola to však sviatosť krstu, ktorú ustanovil Ježiš. V časoch Krista obyvatelia Palestíny mohli prijať dva krsty. Jeden z rúk Jána Krstiteľa, druhý z rúk Ježišových Apoštolov. V čom spočíva rozdiel medzi jedným a druhým?

Krst Jána možno prirovnať k umytiu náčinia. Keď chceme, aby náčinie bolo čisté, treba z neho vysypať obsah a potom ho dobre vymyť. Teda, poslucháči Jána, keď vyznávali hriech, „vysypali“ obsah svojich srdiec a potom vstupovali do vody, aby ich „vymyli“. Vychádzali na breh Jordánu s čistým srdcom – ale prázdny. Ján pripravoval srdcia na naplnenie milosťou, ale nemal moc ju udeľovať.

Krst, ktorý ustanovil Ježiš ako sviatosť, líši sa zásadne od Jánovho krstu. Sviatosť nielen očisťuje, ale naplňa srdcia samým Bohom. Srdce je súčasne ponorené vo vode i v Mene Boha – Otca i Syna i Ducha Svätého. Od krstiteľnice človek odchádza naplnený najcennejšou skutočnosťou, ktorú zem ani nemá, ani nerodí, samým Bohom.

Ježiš prišiel k Jánovi a prosil o krst vodou. Hriechy nevyznával, lebo ich nemal, očistenie nepotreboval, lebo bol svätý, ale chcel nám ukázať potrebu tohto dvojstupňového procesu. Prijal vonkajšiu formu krstu od Jána, vyšiel na breh a viditeľným spôsobom bol naplnený Duchom Svätým, aby odteraz rozlieval tohto Božieho Ducha na

všetkých ľudí, ktorí sa rozhodnú pre očistenie svojho srdca vo sviatosti krstu a neskôr vo sviatosti pokánia.

PAR Mnoho katolíkov si myslí, že sviatosť krstu alebo zmierenia je iba očistenie srdca. Títo najčastejšie dochádzajú k záveru, že ak toto srdce nenaplnia veľkými hriechmi, tak sa nemáme prečo usilovať o jeho očistenie. V mene pravdy by ich bolo potrebné uznať skôr za učeníkov Jána ako Krista a nediviť sa, že sa stránia Cirkvi.

Hodnota kresťana nespočíva v tom, že má len čisté srdce, ale v tom, že srdce je svätyňou, v ktorej prebýva Boh. Najkrajšia katolícka svätyňa s prázdny svätostánkom je iba veľdielom architekta, nič viac. Až Eucharistiou sa stáva príbytkom, kde prebýva živý Boh, je plný Jeho prítomnosti. Podobne človek až po naplnení Duchom Svätým sa stáva kresťanom v plnom slova zmysle.

MY My si možno krst nevážime, ale všade to tak nie je. Jeden príklad. V roku 2014 som stretol 66-ročného diecézneho kňaza zo Zimbabwe. Ako dieťa sa staral o 45 oviec a 40 kráv. Aby získal základné vzdelanie, musel každý deň chodiť do školy a zo školy 12 km. V škole sa stretol s kresťanmi. Časom uveril v Ježiša Krista. Túžil sa pripraviť na krst a prijať túto sviatosť. Najbližšia katolícka farnosť s kňazom bola vzdialená 80 km. Raz skoro ráno sa vydal pešo, aby sa dal pokrstiť. Celý deň išiel peši a večer prišiel na faru úplne vyčerpaný. Kňaz sa zhrozil, keď uvidel jeho znetvorené a zakrvavené nohy. „Prečo si prišiel“, - spýtal sa ho kňaz. „Pripraviť sa na krst a nechať sa pokrstiť.“ Kňaz ho najprv poslal do malej nemocnice. Bol tam 3 dni. Potom ho kňaz pripravil a pokrstil. Neskôr sa stal prvým diecéznym kňazom v tejto oblasti. Nikdy to neolutoval a veľmi si vážil svoj krst a milosť kresťanskej viery.

ADE Modlime sa, aby sme si vážili sviatosť krstu a viedli k nej naše deti s plnou vážnosťou nielen na očistenie, ale na naplnenie srdca Bohom. Amen.